

JAK KĘTRZYŃSCY SENIORZY ŻEGNALI LATO..

W poniedziałek 2 września godz. 9,30 44 osoby z UTW i nie tylko wspólnym autokarem, po kilku godzinach przyjemnego jechania stanęli w Jelitkowie koło Gdańska na całe 2 tygodnie wypoczynku. Pokoje 2-osobowe czekały, osobna sala w jadalni na trzy posiłki dziennie (w tym śniadania i kolacje przy szwedzkim stole) również.

Co za radość znów (po letnim pobycie 2016) wędrować brzegiem Bałtyku po złotym prawie piasku boso, z miłą koleżanką, a nawet samotnie... Mewy jak zwykle głodne o czym należało pamiętać wbrew zakazom ornitologów.

Dziennie dwa zabiegi od wczesnego ranka powodowały wolność na cały prawie dzień. Każdy realizował własne marzenia: spacer, obcowanie z promieniami jesiennego słońca, a kochający wędrowniki korzystają z dobrodziejstwa autobusów gratis, odkrywali na nowo piękno bogatego odnowionego Gdańska. Piękny już Dworzec PKP (jak za dawnych czasów), Bazylika Mariacka z XIII wieku ogromniejsza od NOTRE DAME w Paryżu; dziura w dachu po bombardowaniu 1944r., widziana latem 1959 dawno załatana, a zegar astronomiczny również XIII-wieczny o godzinie 12 pozwalał 4 Ewangelistom i 12 Apostołom przez otwarte drzwi ukazać się tłumowi turystów. Gapiłam się jak wszyscy, a na samym szczycie w swojej nagości nasi Rodzice Adam i Ewa nam się przyglądali. Muzyczka się odezwała, postacie nowotestamentowe odeszli. Polecałam to widowisko nawet taksjarsowi, który mnie zmęczoną wiozł do Muzeum II Wojny światowej (z r. 2020 może...). Bogactwo tematów, eksponatów, oryginalność budowli... w głowie krążyło wywoływało. Musiałam zjechać na kondygnację (-3): każdy wie, że to w dół... do centrum ziemi.

Czasem jechało się bez planu, a tu olśnienie: Kościół św. Brygidy z pięknym ołtarzem głównym z bursztynu (podobno 8 ton na to poszła, ale ja w to nie wierzę). Natrafił się Pan Autor projektu, coś grzebiący przy balustradzie. Mówi: „Matka Boża stoi na kuli ziemskiej, mapa..., a to niby Polska; zboże, obfite winoroślą i jeszcze anioły wysoko będą”. Pytam, czy takie Anioły jak w Św. Lipce tańczące, a on na to: „ czy Pani siedzi w mojej głowie?” Stare gotyki poważne, majestatyczne, nawet bez malowideł barokowych piękne. Ks. Henryk Jankowski, co z trudem polskość wyniósł z domu spoczywa w sarkofagu w pobliżu Jerzego Popiełuszki. Portret Jankowskiego z medalami, kilka krzyży Popiełuszki. Bogu niech będą dzięki za ich życie i krzyże. Z dzieciństwa bosonogiego, dużo krewnych – przeważnie dobrych cioć... zakodowała pamięć. No to ruszyłam na cmentarze... rozległe, rozumnie wykorzystujące teren z pomnikami nie tak ogromnymi, jak w Kętrzynie i bez głupich ławeczek przy ścieżkach, utrudniających chodzenie. Dawno umarli siłą swojego zapotrzebowania dawali się bez trudu odnaleźć. Wielmożny Pan major Eugeniusz Kątkowski – ostatni właściciel SERENCZAN, gmina Komaje (obecnie Biały Bór) skąd pochodziła moja mama z domu Raksimowicz, spoczął na cmentarzu m. Oliwy tuż przy Bazylice. W r. 1944 Państwo Kątkowscy uciekli do Wilna, potem w 1945 do Gdańska: na politechnice Pan Mjr wykładał języki obce przyszłym inżynierom m.in. z Kętrzyna Czesiowi Mościanice również pochodzącego z Serenczan – wsi, nie dworu. Piękna ongiś Małżonka Zofia - Wiktorja, co oznacz mądrość, zwycięstwo, spoczywa przy mężu w skromniutkim grobie lastrykowym. Babinka pewna za parę „srebników” postawi świecę. Ten cmentarz w Oliwie bliźniutko

Bazyliki o architekturze romańskiej, potem gotyckiej i baroku w ołtarzach. Jasne to, piękne, a tych opatów cysterskich, w ogromnych ramach z lat 1186-1831 bez liku. W sobotę (14.09 g 9.00) Abp Gdańska Tadeusz Wojda (bardzo przystojny) wedle relacji zagajonego księdza spotykał się z Katechetami. Powiedział: „Rozmowy trwają, wszystko będzie dobrze, nie rozsiewać paniki...” No to postuchałam. Koniecznie muszę wspomnieć sąsiada z majątku Dobrzeitak również parafii Narocz, profesora oceanografii Czesława Drueta na cmentarzu Komunalnym w Gdańsku (bo jest i katolicki). Pamiętam rozpadający się dworek, aleję umierających bżów przy podjeździe, ogromne ubóstwo w czasie wojny. Wszyscy czworo wyrosli na wielkich ludzi. Prezydent Paweł Adamowicz (może z chutoru Leszczowszczyzna) utulony w niszy między dwoma bocznymi filarami nawy bocznej (z prawej strony): znicze, wieniec od ministra Kamysza... klęczący turyści. Płkanie w tym miejscu... to za mało. Pani Maria Mackiewicz- Kaczyńska (mająca krewnych w Kętrzynie i na naszym UTW) z nadleśnictwa Kobylnik – ob. Narocz spoczęła przy krypcie wilnianina J. Piłsudskiego na Wawelu. Odwiedziny tych grobów – to najgłębsze doznanie nadbałtyckie jesieni 2024r. Ach, przecież o Gdyni i wzgórzu św. Stanisława Kostki (urodzonego w 1530 (?)r. koło Przasnysza, zmarłego 18-letniego Jezuity w Rzymie) nie można zapomnieć. Na wysokiej górze sprzed II wojny Klasztor, tablica z nazwiskami zamordowanych, szkoła katolicka i nowoczesny, piękny kościół p.w. Stanisława Kostki. Nasi ojcowie Jezuiaci ze Św. Lipki są chyba w kontakcie, bo ojc. Jacek tam odjechał wiosną 2022r. Nie pojmuję teraz, jak na tak wysoką górę po tyłu schodach tam się wdrapałam. A do dworca kolei elektrycznej też nie blisko .

Zdarzały się ciekawe spotkania: na przystanku autobusowym w Jelitkowie piękna para zna Bro. Rutk. (ona .. Werner z domu, on Urban z Technikum Mechanicznego) Wołam: „ Przecież w 1964 Urban był czarny...). A ten bard z Wilna co przyjechał na 2 dni odświeżyć płuca nadmorskim powietrzem: gra i śpiewa w wileńskiej Katedrze, płytę z nagraniami wręczył (ale ja po litewsku ani be, ani me..).

Nieubłagany odjazd też w pon. 16.09 godz.12..., w domeczkach około 16-j.

TMWiZW (t.zn. Wilnian) w czw. 19.09 g. 11 planuje I spotkanie w r. szk. 2024/2025. Moja osoba ma wystąpić z referatem o wileńskich malarzach. Zapraszamy gości w osobach uczn. Kl IIIa Sz.P. nr 4. Prawie wszystko zapomniałam, ale ... wystawka, program- to prawie ściągę. Sesja się udała, dzieci przemiłe.

Nadchodzi wieczór jeszcze wrześniowy. O godz. 17 (tegoż dn. czw. 19.09) u Arno Holza nietuzinkowa uroczystość promocji trzeciej książki Stanisławy Łozinskiej „LAURA NA POWAŻNIE” – zbiór wierszy, sonetów, utworów okolicznościowych. Goście już rozsiedli się w pięknej sali, kuszeni stołem z nęcącym poczęstunkiem, na razie ... trzeba powstrzymać.

Krążą trzy damytwórcze: Maria Skibińska (prezes TMK promująca dzieło)

Ewa Brzostek (czł. TMK, która całe wydawnictwo zrealizowała)

Dorota Baranowska (pani domu „Arno Holza”).

Piękne dzieło Laury, z pomocą finansową miejskiej gminy Kętrzyn wydane dzięki pomysłowi i pracy Pań oraz Jurka Baranowskiego ciekawych obrazów zaistnieje w naszych domach, głowach i sercach.

Dla wszystkich zasłużonych w działaniu na rzecz Kętrzyna dedykuję najwspanialszy widok wschodu słońca nad Bałtykiem. Około godz. 6 na plaży nadbrzeżnej niespodziewanie z za linii horyzontu wyskakuje ognista kula... robi parę kroków... w prawo... i unosi się ku górze rozsiewając jasność na cały dzień. O zachodzie raptem wpada za linię horyzontu.

Niech że ta jasność wszystkim przyświeca.

Br. Rutk.